

Цей спертий запах смерти, наче спирт

Василь Стус

Цей спертий запах смерти, наче спирт,
геть виповнив кімнату синім чадом
душі, своїм притьмареним свічадом,
і обсідає душу, мов упир.

На чорному папері білі літери
просипані, мов янголи ясні,
котрі шепочуть: не марудься в сні,
з похмурого чола зажуру витри,
бо ти еси за нею, потойбіч
людського остраху і сподівання.
До узголів'я клониться світання
у кілька поминальних ярих свіч.